

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Б. , 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., VI-ТИ НАК. СЪСТАВ в закрито заседание на втори юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:

Н.Ц.П.

като разглежда докладваното от Н.Ц.П. Административно наказателно дело № 20211810200195 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Предметът на делото:

Наказателно постановление (НП) № *, издадено от Директора на Дирекция „И. по т. С. о.” – С., с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ на „К.Б.” ЕООД, с ЕИК */в качеството на работодател/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева.

Становищата на страните:

Недоволно от издаденото Наказателно постановление (НП) е останало наказаното Дружество - „К.Б.” ЕООД, което подава жалба в срок. В нея се твърди, че наложената с Наказателното постановление санкция е завишена. В жалбата се посочва, че А.П. действително към дата 17.02.2021г. не е имала сключен трудов договор, но се изтъква, че имуществената санкция ще доведе до фалит жалбоподателя. С тези аргументи се иска съдът да намали наложената на жалбоподателя санкция.

Пред РС-Б. дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от управителя си Г. Н. Е.. Той поддържа жалбата. По време на съдебните прения пред РС-Б. заявява, че действително нарушението е

извършено. Изтъква аргумент, че не е голяма фирма и не може да си позволи такава непосилна за него глоба. Моли съда, ако не я отмени, поне да я намали. Мотивира молбата си с това, че откакто работи – от преди пет години до момента, не е имал никакво нарушение.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител – юрк. Иванов, който заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред РС-Б. заявява, че нарушението е безспорно доказано, а наказателното постановление е правилно и законосъобразно, поради което се иска РС-Б. да го потвърди изцяло. Искане за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма „К.Б.” ЕООД и управител Г. Н. Е.. Дружеството стопанисва обект – „Бърза закуска”, находящ се в гр. Б., площад „Н. в.” №*.

На 17.02.2021г. в 13.35 часа свидетелите Ж.П. и А.З. посетили посетили обект - „Бърза закуска”, находящ се в гр. Б., площад „Н. в.” №*, стопанисван от фирма „К.Б.” ЕООД. В обекта били заварени три лица, едното от които /св. А.П./ обслужвало клиенти. Проверяващите помолили лицата от обекта да попълнят справки – декларации с имената си, работното време, от кога работят и т.н. Едно от лицата в обекта имало сключен трудов договор с „К.Б.” ЕООД, но другите две нямали. Именно тогава А.П. заявила (вкл. и в собственоръчно попълнената декларация), че е на работа от 16.02.2021г. при уговорено възнаграждение 15 лв. на ден, но няма сключен /към 17.02.2021г./ трудов договор.

Проверката е извършена в присъствието на упълномощен представител на управителя на дружеството.

Проверяващите оставили призовка до управителя на „К.Б.” ЕООД за приключване на проверката по документи в Дирекция „Инспекция по труда” /ДИТ/.

На 25 февруари 2021г. и 5 март същата година, проверката продължила в Дирекция „Инспекция по труда” – С. по документи. След преглед на

представените документи бил съставен Протокол за извършена проверка. В него освен процесното били констатирани и други нарушения на КТ.

На 05.03.2021г. св. з., в присъствието на св. Ж.П., както и пред пълномощника на жалбоподателя – Й. А., съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-003491, в който е отбелязано, че при извършена проверка на 17.02.2021г. в обект „Бърза закуска”, находящ се в гр. Б., площад „Н. в.” №*, стопанисван от фирма „К.Б.” ЕООД и на 25 февруари 2021г. и 5 март същата година за приключване на проверката по документи в Дирекция „И. по т.” С. о. – гр. С. се установило, че „К.Б.” ЕООД /в качеството на работодател/ към 17.02.2021г. не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не сключил трудов договор с лицето А.И. П., ЕГН 0341117239, на длъжност „продавач-консултант” преди постъпването ѝ на работа. Същата е заварена да престира работна сила в обекта „Бърза закуска” на 17.02.2021г. в 13.35 часа. Актосъставителят квалифицирал деянието като нарушение чл.61, ал.1 от Кодекса на труда.

АУАН е връчен срещу подпис на упълномощен представител на „К.Б.” ЕООД на 05.03.2021г., без възражение.

Въз основа на този АУАН и при същата фактическа обстановка като описаната в него, на 22.04.2021г. Директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С. е издал обжалваното Наказателно постановление № *, срещу „К.Б.” ЕООД за извършено нарушение по чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от Кодекса на труда, като на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ му е наложил имуществена санкция в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

С известие за доставяне Наказателното постановление е получено на 07.05.2021г. и е обжалвано с жалба от 13.05.2021г.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства, а именно: показанията на свидетелите з., Ж.П., А.П., А. и И.П.; известие за доставяне на Наказателното постановление; Заповед № * на Изпълнителния Директор на ИА „Г. и. по труда”; Заповед № * на Изпълнителния Директор на ИА „Г. и. по труда”; Протокола за извършена

проверка; Декларация, попълнена от АН. ИВ. П.; призовка по чл.47, ал.1 от АПК; АУАН № 23-003491/05.03.2021г.; пълномощно; Регистър за уведомления за трудови договор към 05.03.2021г.; идентификационната карта и др.

Съдът кредитира показанията на свидетелите з., Ж.П., А.П., А. и И.П., тъй като те са последователни, звучат достоверно, почиват на непосредствени впечатления, за които свидетелите има траен спомен, а и защото тези показания намират пълна опора в събрания по делото писмен доказателствен материал.

Писмените доказателства са обективни, непредубедени и достоверни. Те имат доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира.

От АУАН, Регистър за уведомления за трудови договор към 05.03.2021г.; Протокола за извършена проверка и от показанията на свидетелите се установява, че към дата 17.02.2021г. между А.П. и „К.Б.” ЕООД не е бил сключен валиден трудов договор.

От показанията на свидетелите з., Ж.П., А.П., А. и И.П. и косвено от изброените по-горе писмени доказателства, се установява, че към деня на извършената проверка /17.02.2021г./ св. А.П. е била в „Бърза закуска” на „К.Б.” ЕООД и е престирала работна сила, т.е. тя реално е упражнявал трудова дейност в проверявания обект; знаела е, че работи като „продавач-консултант”, с работно време от 10.00 ч. до 14.00 ч., при трудово възнаграждение от 15 лева на ден.

Доколкото доказателствената съвкупност, събрана по реда на ЗАНН и НПК, е еднопосочна, взаимно обусловена и достоверна, по аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. чл.305, ал.3, изр.2 от НПК съдът намира, че не се налага по-подробен анализ и оценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства (извън гореизложения), поради което съдът приема за безспорно установена посочената тук фактология.

При така установената фактическа обстановка и направения по-горе доказателствен анализ съдът достига до следните *правни изводи*:

Жалбата на „К.Б.” ЕООД е подадена в законоустановения 7-дневен срок от лицето, оправомощено за това срещу административен акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред. Поради това жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Въз основа на извършената служебна проверка съдът достигна до извода, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон; отговарят на изискванията на чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН; издадени са от компетентни органи (съгласно приложените по делото заповеди) като при съставянето, респ. при издаването им не са допуснати нарушения на процесуалните правила. В случая са спазени и сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Поради изложеното до тук съдебният състав счита, че следва спорът да бъде разгледан по същество:

Съгласно чл.61, ал.1 от КТ трудовият договор се сключва между работника и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл.1, ал.2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. При това положение, с оглед доказаните по делото факти, следва, че щом към 17.02.2021г. АН. ИВ. П. е полагала труд /обслужвала е клиенти/ за жалбоподателя, то тя се е намирала към този момент в трудово правоотношение с него. За целта, обаче, тя е следвало преди да постъпи на работа /т.е. преди 17.02.2021г./ да сключи трудов договор с работодателя (в случая с „К.Б.” ЕООД). Като е допуснал лицето до работното място с цел престиране на труд и след като реално А.П. е престирала труда си за „К.Б.” ЕООД като обслужвала клиенти, съдебният състав приема за доказано, че работодателят е нарушил нормата на чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ, тъй като не е сключил трудов договор с лицето преди постъпването му на работа.

Доколкото работодателят е длъжен да сключи трудов договор с работника преди постъпването му на работа, то неизпълнението на това задължение от страна на работодателя изобщо или в срок до момента на фактическото постъпване на работника на работа (както е в конкретния

случай – до 17.02.2021г.), дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че нарушението по чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ е довършено. В конкретния случай нарушението е осъществено от жалбоподателя чрез бездействие – не сключване на трудов договор преди постъпване на работника на работа.

От установените по делото факти (1. А.П. е обслужвала клиенти и 2. работодателят е нямал сключен трудов договор с това лице) се доказва по несъмнен начин изводът, че жалбоподателят към посочената дата е реализирал състава на вмененото му нарушение.

От субективна страна следва да се посочи, че административно – наказателната отговорност на юридическите лица /каквото се явява „К.Б.” ЕООД като работодател на П. по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ/ е обективна и безвиновна.

Съгласно разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 от КТ /редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението - ДВ, бр. 108 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2012 г./ не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1](#), [чл. 62, ал. 1 и 3](#) и [чл. 63, ал. 1 и 2](#), какъвто безспорно е и настоящия случай.

Като съобрази всичко изложено до тук РС-Б. прие, че правилно административно-наказващият орган е издал обжалваното Наказателно постановление срещу работодателя „К.Б.” ЕООД.

Член 414, ал.3 от КТ гласи : Работодател, който наруши разпоредбите на [чл. 61, ал. 1](#), [чл. 62, ал. 1 или 3](#) и [чл. 63, ал. 1 или 2](#), се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.”. Съгласно § 1, т.1 от КТ „работодател” е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. При преценката за това кой е отговорен за нарушението по чл.61, ал.1 от КТ следва да се изходи от разпоредбите на

закона. Задължението за сключване на трудов договор тежи върху работодателя. Той е отговорен и съгласно чл.414, ал.3 от КТ. В случая по делото е безспорно доказано, че работодател на П. е била ЕООД с фирма К.Б.” ЕООД, поради което това юридическо лице следва да понесе административно – наказателната отговорност за нарушението по чл.61, ал.1 от КТ. С оглед естеството на нарушението и защото това нарушение на трудовото законодателство е първо по ред за жалбоподателя, съдът счита, че на К.Б.” ЕООД следва да бъде наложена санкция в минимален размер съгласно чл.414, ал.3 от КТ, т.е. 1500 (хиляда и петстотин) лева. Ето защо размера на санкция следва да бъде намалена до законоустановения минимален размер от 1500 лева, а НП в останалата си част следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

По разноските:

При този изход на делото и своевременно направено искане от страна на процесуалния представител на ответника по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова следва да бъде определено в минимален размер от 80 лева на основание чл. 63д, ал. 5 във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правна помощ. Въззивникът следва да бъде осъден да плати на Изпълнителна агенция „Г. и. по труда” – юридическо лице, към чиято структура се числи административно наказващия орган разноските по делото на основание чл. 63д, ал. 1, вр. ал. 4 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление *, издадено от Директора на Дирекция „И. по т. С. о.” – С., с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ на „К.Б.” ЕООД, с ЕИК */в качеството на работодател/ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лева, като НАМАЛЯВА имуществената санкция от 2500 /две хиляди и петстотин/лева на 1500 /хиляда и петстотин/лева

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № *, издадено от

Директора на Дирекция „И. по т. С. о.” – С. в останалата му част като законосъобразно и правилно.

ОСЪЖДА „К.Б.” ЕООД, с ЕИК *, да плати на Изпълнителна агенция „Г. и. по труда”, 80 лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – С. област в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Б.: _____